U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **A. S.**, zast. opatrovníkem JUDr. Jaroslavem Dulíčkem, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Velké náměstí 147, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 9. 2007, č. j. 28 Az 43/2007 - 28,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému opatrovníkovi JUDr. Jaroslavu Dulíčkovi **s e p ř i z n á v á** odměna ve výši 600 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2007, č. j. OAM-10-97/LE-05-HA08-2007, kterým stěžovateli nebyla udělena mezinárodní ochrana s odkazem na ustanovení § 12, § 13, § 14, §14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové vycházelo ze skutečnosti, že pobyt stěžovatele je od 27. 7. 2007 neznámý a nelze jej zjistit.

Vzhledem k neznámému pobytu ustanovil Krajský soud v Hradci Králové usnesením stěžovateli opatrovníka JUDr. Jaroslava Dulíčka, advokáta se sídlem v Hradci Králové. Tomu bylo doručeno usnesení o zastavení řízení. Opatrovník jménem stěžovatele podal proti tomuto usnesení kasační stížnost, která byla předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Zdejší soud však nemohl o kasační stížnosti věcně rozhodnout a řízení o ní musel zastavit. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), totiž soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce, zde stěžovatele).

Nejvyšší správní soud se již k otázce, co musí být splněno, aby mohl být žalobce považován za osobu neznámého pobytu, vyjádřil v rozsudku ze dne 21. 11. 2006, č. j. 2 Azs 113/2006 - 32, dostupném na www.nssoud.cz, kdy bylo judikováno, že *„soud musí vyčerpat všechny dostupné možnosti ke zjištění místa pobytu účastníka; vedle informací získaných z databáze žalovaného si soud musí opatřit vyjádření příslušných orgánů Policie*

ČR, případně provést šetření v místě žalobcova hlášeného pobytu apod.“ V daném případě z databáze Ministerstva vnitra vyplynulo, že stěžovatel dne 27. 7. 2007 svévolně opustil PoS Kostelec nad Orlicí a od té doby jeho pobyt není znám. Zdejší soud rovněž kontaktoval Policii ČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Hradec Králové, Oddělení cizinecké policie Kostelec nad Orlicí, zda lze místo stěžovatele zjistit. Jmenované oddělení však sdělilo, že ode dne 27. 7. 2007 stěžovatelův pobyt znám není a zjistit jej nelze, dále sdělilo, že stěžovateli bylo uděleno vízum opravňující jej k pobytu do 25. 9. 2007. Vzhledem k výše uvedenému rozsudku zdejšího soudu lze spolehlivě konstatovat, že místo pobytu stěžovatele nelze zjistit.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil názor, zda při napadení procesního postupu krajského soudu spočívajícího v zastavení řízení, lze v kasačním řízení zvolit postup stejný a řízení opět zastavit. Bylo zapotřebí zvážit, zda by popsaným postupem nedošlo k řetězení problému, k vyloučení možnosti posouzení správnosti postupu krajského soudu a v konečném důsledku k popření smyslu samotného kasačního řízení. Nakonec však převážil závěr jiný, a sice ten, že znalost pobytu stěžovatele je v případě soudního řízení ve věcech mezinárodní ochrany podmínkou tohoto řízení *sui generis*. Bez naplnění této podmínky nemůže řízení proběhnout. Tato podmínka je logická, neboť azylové řízení v kterékoliv jeho fázi odvisí od součinnosti se žadatelem; pokud ji neposkytne ani do té míry, že by setrval v místě známého pobytu, případně alespoň změnu oznámil, nelze se jeho věcí zabývat.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že byly naplněny zákonné podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c), § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Stěžovateli byl zástupcem ustanoven opatrovník, který je advokátem; v takovém případě mu přísluší odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Podle § 9 odst. 5 této vyhlášky se při výkonu funkce opatrovníka ustanoveného soudem účastníku řízení, jehož pobyt není znám, považuje za tarifní hodnotu částka 500 Kč. Podle § 7 vyhlášky činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty do 500 Kč částku 300 Kč. Soud proto určil odměnu advokátovi za jeden úkon právní služby – písemné podání soudu týkající se věci samé ze dne 1. 10. 2007 (podání kasační stížnosti) – částkou 1x 300 Kč a 1x 300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 5, § 7, § 11 odst. 1 písm. d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu, celkem 600 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu